

nemsigtige takster, hvor man klart gør rede for, hvad prisen dækker over. Her skal man tage stilling til f.eks. udvikling – altså hvordan man vil prioritere udviklingen af det pågældende tilbud – og om omkostningerne tillader at have nogle pladser stående til rådighed til akutte situationer. Det er jo noget af det nye og spændende, at nu får vi fuld gennemsigtighed omkring priserne på de enkelte tilbud. Dermed kan vi også se på prisen, hvilken kvalitet der bliver leveret, og hvilken specialiseringsgrad der er tale om, og det mener jeg absolut er en fordel.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ja, men mange af vi andre er netop dybt bekymrede, fordi regeringen har valgt, at dette område skal være fuldt takstfinansieret. Regeringen mener, at det hele skal være et marked, hvor man skal købe og sælge institutionspladser, ligesom man køber og sælger mælk eller spegepølse eller andre varer, og jeg vil gerne høre, hvad begrundelsen fra Venstre og fra ministeren er for det.

Kl. 16.45

Når vi taler om sundhedsområdet, er der en stor solidarisk finansiering. Selv om man har indført nogen brugerbetaling for kommunerne, er det meste stadig solidarisk finansiering, der skal sikre specialisering, tryghed og faglighed. Men når vi snakker om det sociale område, hvor nogle mennesker måske er afhængige af offentlig hjælp hele deres liv, skal det være takstfinansieret og uden den tryghed og sikkerhed for en ordentlig specialisering, som ligger i en solidarisk finansiering.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg synes, det er vigtigt, at vi når frem til en takstfinansiering for at få skabt synlighed af, hvad de faktiske udgifter til en institution er og dermed også afdække specialiseringsgraden og udviklingen set i forhold til de forskellige omkostninger, der er forbundet med at drive tilbuddet. Jeg tror også, at den gennemsigtighed er vigtig, når man skal forholde sig til, hvad der sker på de enkelte institutioner, og vurdere de forskellige instanser, der driver institutionerne.

Der bliver betalt en fast takst for det tilbud, der gøres brug af, alt efter hvad det er for en hjælp og støtte, borgeren har brug for. Det er netop derfor, vi nu vil kigge på udligningssystemet, vurdere det i forhold til situationen i kommunerne og indføre en refusionsordning for at

kompensere for de meget dyre enkeltsager i kommunerne.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes ikke rigtig, jeg fik noget svar. Hvis det er ministerens holdning, at der skal være synlige takster for at sikre en god specialisering og udvikling, hvorfor skal kommunerne så ikke betale fuld pris for en hjerteoperation? Hvorfor er det på det sociale område, man synes, at det skal kunne ses på det kommunale budget, at her er en borger, der koster 1 mio. kr. om året i takst til en bestemt institution? Her skal der købes og sælges pladser, alt efter hvor det er billigst, og hvorfor er man så optaget af, at markedet skal styre det hele på det sociale område?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gerne understrege, at der jo ikke er tale om, at det er markedet, der styrer. Markedsvilkår vil jo forudsætte, at man også kan tjene penge på driften, og det er der ikke tale om. Der sker ikke nogen ændringer i den sammenhæng, men jeg vil gerne skabe synlighed af, hvad det er, man betaler, og hvad man får ud af det tilbud, man betaler for.

Denne synlighed vil være med til at sikre, at man får det rigtige tilbud; at man får det, der matcher det, som borgeren har brug for. Det synes jeg er en kæmpe fordel, ligesom det jo vil være systemet, uanset hvilken måde institutionen bliver drevet på. Men der er ikke tale om, at der nu bliver indført markedsvilkår, for det ville jo forudsætte helt andre ændringer.

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Vi har jo hørt i løbet af dagen fra flere af de borgerlige ordførere, at man har lyttet og lyttet og har været meget åben over for de kommentarer, der er kommet fra de berørte organisationer, og de henvendelser, man har fået fra hele det danske land om de problemer, der er med dette lovforslag.

Jeg har her et brev fra DSI, som er sendt den 19. april, og hvor der nævnes syv konkrete punkter, som DSI mener er problematiske på grund af den måde, man organiserer VISO på i lovforslaget. DSI er jo en paraplyorganisation for mange af de handicaporganisationer, som er berørt af konsekvenserne af forslaget, og gør det slet ikke indtryk på ministeren, hvad DSI mener